

Voorjaar, zaaien maar!

Zwerfafval rapen

Leerlingen van Klas 2C van de Danslaan lopen iedere week van school naar het gymgebouw, dat ligt een paar honderd meter verderop. Een tijdje geleden zijn ze begonnen met het onderweg opruimen van het vuil dat ze tegenkomen. "Dit is de oogst van één keer heen en weer lopen", vertelt juf Leny. "Dit doen we al vier weken en de kinderen 'zien' het vuil steeds meer liggen en verbazen zich erover."

Eid Mubarak!

De ramadan, de periode voor bezinning voor moslims, zit erop. Na een maand vasten is het nu tijd voor Eid al-Fitr, oftewel het Suikerfeest. Mensen maken hun huizen schoon, trekken nieuwe kleding aan, gaan bij familie op bezoek en eten lekkere hapjes als baklava. De volwassenen geven snoep of geld aan de kinderen. Volgend jaar is de ramadan 11 dagen vroeger. Moslims volgen namelijk de maankalender: een jaar telt 12 maanmaanden van afwisselend 29 en

30 dagen, in totaal 354 dagen. Tijdens het Suikerfeest wenst iedereen elkaar Eid Mubarak: een gezegend feest.

Reuzenzonnebloem zaaien

Het veld van de toekomstige Vrijeschool Oosterwold staat nu nog vol distels en overgebleven bloembollen, in de zomer torent daar wellicht een prachtige reuzenzonnebloem bovenuit. Caspar uit klas 1C, één van de leerlingen die hier straks op school zal zitten, stopte deze week een zonnebloempitje in de akker waar de school komt. De zonnebloem staat symbool voor liefde, zomer en zon. Eén bloem kan wel honderden zonnebloempitten geven. Als het zaadje weet te ontkiemen en inderdaad volgroeit tot een reuzenzonnebloem, kunnen we de oogst volgend jaar misschien wel gebruiken voor een veld vol zonnebloemen. Hoe het verder gaat met de ontwikkelingen rondom de nieuwe school in Oosterwold, hoor je binnenkort!

Volgtip!

De kersenbomen aan de Lierstraat stonden weer prachtig in bloei. Deze foto werd gedeeld op onze nieuwe pagina. [instagram.com/vrijeschoolalmere](https://www.instagram.com/vrijeschoolalmere)

Hemelvaart 'Een wolk nam hem op...'

Donderdag 18 mei is het Hemelvaart. Wat 'vieren' we dan eigenlijk? Met Hemelvaart herdenken we dat Christus, 40 dagen na zijn opstanding uit het graf, van de aarde opsteeg naar de hemel. In het evangelie staat 'een wolk nam hem op en onttrok hem aan hun ogen'.

Je zou dus kunnen zeggen dat Christus naar de ruimte tussen hemel en aarde is gegaan. De apostelen zagen, zo schrijft Fred Tak in zijn boek over jaarfeesten, hoe een wolk hem opnam en hem aan hun ogen onttrok. Sindsdien heet het dat Christus vanuit 'wolkenhoogten' met ons is 'tot aan de voleinding der wereld'.

Een mooie symboliek: wolken ontstaan immers in een samenspel tussen zon en aarde: zonnewarmte doet zeewater tot wolken verdampen. Vervolgens vloeit het water via neerslag terug naar de aarde en naar de zee. Deze kringloop zou je het 'levende organisme van de aarde kunnen noemen'.

Dat sluit aan wat Rudolf Steiner in zijn voordrachten beschreef over Hemelvaart. Christus verdween niet, maar hij 'verwijdde', zo zei hij. Löis Eijgenraam vatte dit in het tijdschrift Vrije Opvoedkunst zo samen: "Zijn lichaam was niet meer een lichaam van de aarde maar een hemellichaam. Een lichaam dat zo groot kon worden, dat het als een mantel van liefde om de hele aarde, in de etherwereld van de aarde, opgenomen werd."

Dauwtrappen & bellenblazen

De vrijeschool doet weinig met Hemelvaart. Het is voor kleine kinderen natuurlijk ook behoorlijk abstract. Wie toch iets wil doen met dit jaarfeest: bij Hemelvaart hoort het element water. Water, en dan in de vorm van waterdamp, is een element dat goed bij Hemelvaart past. Zo is het een mooi gebruik om dan bijvoorbeeld bellen te blazen. Zo maak je een verbinding met de kosmische wereld.

Dauwtrappen is een ander hemelvaartgebruik. Dat heeft te maken met wakker zijn op het juiste moment, het beleven van de overgang tussen de nacht (het gebied van de geest) en de dag (het gebied van het bewustzijn). De echte dauwtrappers (op blote voeten!) moeten er overigens vroeg bij zijn, de zon komt op deze dag al om 05:39 uur op.

Column Marianne Even stil staan

Rond Pasen neem ik vaak de tijd om even stil te staan bij het begrip tijd en ruimte. Het verleden, het heden en de toekomst geven inzicht. Het zijn korte momenten, levendig en gevuld met licht en blijdschap.

Een moment om even te zijn, zonder onze verantwoordelijkheden en onze taken of rollen. Een moment om de tijd even vergeten, wanneer we met onze blote voeten in het gras spelen, bellenblazen, fantaseren, lachen van plezier of een diep gesprek voeren met een vriend. Op zo'n moment ontsteekt ons eigen licht, een impuls waarin we voelen wie we zijn, waarop de veelheid van dingen wordt gerelativeerd en ons hart spreekt.

Als ons hart spreekt, komt een kracht naar boven die ons helpt te balanceren. Het is op zo'n moment de kunst om vanuit de christusimpuls te voelen wat er gevraagd wordt in de wereld en dit op eigen en kunstzinnig wijze vorm te geven.

Wanneer de kinderen in de pauze op het plein of tuin spelen, zie ik hoe ze omgaan met de impulsen van de ander, het weer en de natuur. De kinderen maken in een seconde een besluit om te spelen, te fantaseren of een goed gesprek te voeren. Grootsgeniet ik wanneer de 5de klassers nog heerlijk paardje spelen en er twee heren uit de 6de klas arm in arm op een bankje zitten zodat er een diep

gesprek gevoerd kan worden op een plein waar de eersteklassers om hen heen rondscheuren op kleine fietsjes. Op dat moment sta ik stil, vergeet ik de tijd en zie ik hoe zij de kunst van het balanceren gestalte geven! Nu ik nog... :)

Marianne van der Stok
directeur Vrijeschool Almere

Klas 5 Welkom in het oude culturenmuseum

De vijfdeklassers op de Monteverdistraat hebben zich mogen verwonderen over de oude culturen. Ze hebben de stof helemaal doorleefd en zelfs een museum opgericht. Juf Saraya vertelt erover.

Als je de school binnenloopt hoor je de vrolijke stemmen door de gang. Het oude culturenmuseum van klas 5 is geopend. Er worden rondleidingen en workshops gegeven aan de bezoekers bestaande uit ouders en kinderen uit andere klassen. De kinderen hebben onder leiding van juf Anne en juf Aimel (derdejaars studenten aan de vrijeschool pabo) een prachtig museum opgezet met zelfverzorgde kunstwerken en informatiestukken erin.

In de vier weken durende periode hebben de kinderen kennisgemaakt met en zich verwonderd over de oude culturen van India, Perzië, Mesopotamië en Egypte. De immense bouwwerken die gemaakt zijn, de leefwijze, levensovertuigingen en godenwereld kwamen aan bod. Een prachtige periode voor de kinderen van klas 5, omdat zij zich zo op een historische manier kunnen verbinden met een stuk geschiedenis van zo lang geleden.

Ook meditatie vanuit deze oude culturen hebben de kinderen doorleefd. Binnen yoga en het zingen en schrijven van mantra's werden de kinderen uitgedaagd om te ontspannen, rust te nemen en tot henzelf te komen. Een onderdeel dat ook in het museum beleefd kon worden. Het was als juf enorm genieten om de kinderen zo zelfstandig en vol trots hun eigen werk te zien presenteren.

Juf Monique

'Met fabels kunnen kinderen gevoelsleven spiegelen aan dat van de dieren'

Monique geeft samen met juf Leny les aan de tweede klas op de Danslaan. Dit jaar staan fabels en heiligenlegenden centraal.

'Uit vele richtingen zijn wij gekomen...'; zo werden de kinderen uit mijn klas bijna twee jaar geleden toegezongen door de ouders en teamleden van Vrijeschool Oosterwold. Ze waren over de brug gelopen en aangekomen bij juf Nanja en mij. Nu lopen juf Leny en ik al voorzichtig met ze naar het einde van klas twee. En eigenlijk is er een tweede couplet nodig: 'Naar vele richtingen, zullen wij gaan...' of iets van die strekking: kinderen stromen soms uit naar een andere school of locatie zoals de Monteverdistrat of de Lierstraat.

Het lijkt wel een bijenvolk waar het een komen en gaan is van verschillende soorten bijen. Iedere bij heeft een eigen taak en plaats in het volk. Daarover gesproken: we hebben het in de klas de afgelopen heemkundeperiode uitgebreid gehad over bijen. Opmaat voor onze bijenperiode was de tafel van 6, die we al stampend en klappend ons eigen maakte. Is immers een cel van de bijenraat ook niet zeshoekig?

Zo ging de rekenperiode naadloos over in deze heemkundeperiode over bijen. We ontdekken verschillende soorten en hun eigenaardigheden. We leefden mee met Koen die zijn opa voor het eerst mocht helpen met het verzorgen van de bijen, en luisterden naar de verhalen uit 'Het bijenboekje'

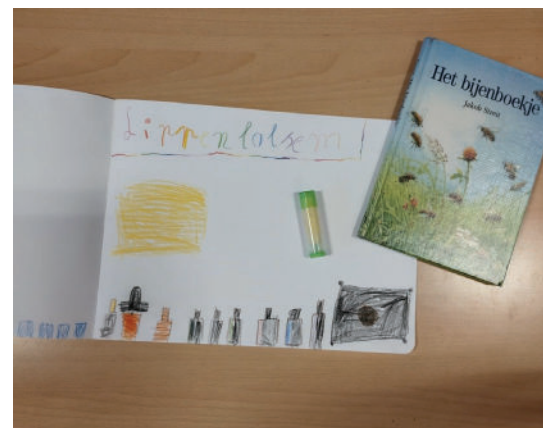
van Jacob Streit. We mochten deze periode afsluiten met het bezoek van een imker aan onze klas!

In de tweede klas vertellen we fabels en heiligenlegenden. Fabels, zodat de kinderen hun gevoelsleven kunnen spiegelen aan dat van de dieren. 'Wat gemeen!', klonk er door de klas nadat de fabel van de vos en de ooievaar had geklonken. In deze fabel nodigde de vos de ooievaar uit voor een diner. Om de ooievaar te kwellen, gaf de vos de vogel een bord soep te eten. De vos likte het bord smakelijk leeg. Het lukte de ooievaar maar niet om met zijn snavel de soep te eten. Dit tot leedvermaak van de vos. De ooievaar bleef kalm en bezon zich op wraak. Na enige tijd nodigde hij de vos uit voor een diner. Hij diende vis op in een smalle kan. De ooievaar at het op en de vos kon alleen maar toekijken en de geur van de maaltijd opsnuiven. Moraal van dit verhaal: doe een ander niet aan wat je zelf niet wilt dat je overkomt. De moraal vertellen we echter niet en we leggen de fabel ook niet uit. Hij klinkt, wordt ontvangen en naar eigen inzicht verwerkt in het periodeschrift.

Als we het hele jaar alleen maar fabels zouden vertellen, wordt het een beestenboek in de klas. Mooie tegenhanger zijn de heiligenlegenden, waarbij de kinderen, indirect, horen dat je elke dag opnieuw de kans hebt om het goede te kiezen. Ze genieten van de verhalen over Franciscus die juf Leny ze vertelt!

Vanuit haar huis kan juf Monique straks de Vrijeschool Oosterwold zien.

Spellen met vogels

Als leerkrachten gaan we ook bij elkaar op visite, om van elkaar te leren. Zo zag ik in de klas van juf Kika op de Lierstraat prachtige vogelplaten op de deur hangen. Zij had met haar klas daarmee de spellingscategorieën aangeleerd.

Daar werd ik heel blij van en dacht: goed idee! Ik ben dol op vogels en kan de kinderen daarmee enthousiast maken voor spelling, twee vliegen in één klap. En enthousiast werden ze! We hebben bij alle spellingscategorieën, behalve bij voor- en achtervoegsel, een flink aantal vogelsoorten gevonden.

Ik heb een prachtig vogelboek gebruikt. Hierin staan onder andere de: spreeuw (- eeuw/-ieuw), het roodborstje (verkleinwoord) en de specht (luchtwoord). De ouders van klas 2c van de Danslaan kunnen u er alles over vertellen, zij hebben op de ouderavond een vogeldictee gedaan. Hierbij kregen ze van iedere spellingscategorie die hun kinderen dagelijks 'moeten' gebruiken, een vogelsoort voor hun kiezen om deze daarna, volgens de bij de categorie behorende regel, goed te kunnen schrijven. Op de afbeelding is te zien dat één van onze leerlingen zich helemaal heeft vastgebeten in deze manier van kijken naar spelling: hier word je als juf blij van. Dat hetgeen waar jij als leerkracht enthousiast over bent (geworden), levend wordt voor de leerlingen. Dank, Kika!

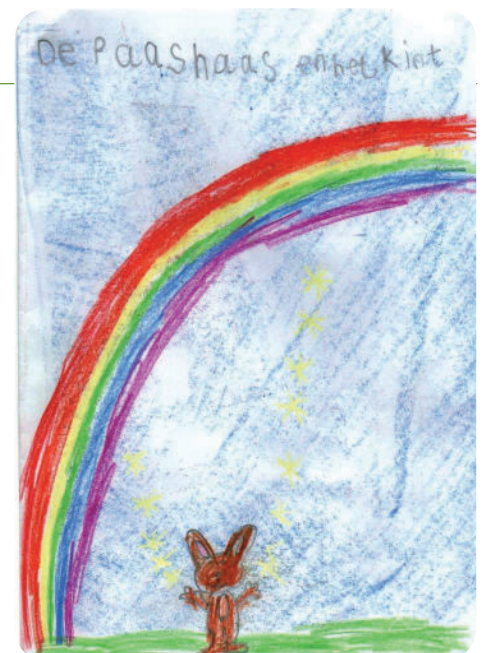
En eh... als u zich geroepen voelt om een tweede couplet te dichten om ons tweede schooljaar af te sluiten bij het lied 'Uit vele richtingen...', we horen het graag! Melodie is te vinden op een digitale schatkamer voor ouders en vrijeschoolleerkrachten: vrijeschoollieder.nl, waar onze muziekjuf Lisanne ook haar medewerking aan verleent. www.vrijeschoollieder.nl/lied/uit-vele-richtingen-canon

Paasboekje voor juf Marja

Als kleuterjuf is het zo fijn om te zien hoe het in de eerste klas gaat, laat juf Marja van kleuterklas 3A weten. "Een van de kinderen heeft een paasboekje gemaakt wat ik mocht delen voor de schoolkrant."

"In onze kleuterklas 3A zijn wij bezig geweest met de vraag: hoe maak je een vlag? De kinderen hadden het over de vlag van Nederland, de boerenvlag die andersom is en de regenboogvlag die het mooiste is van de wereld. Als je kijkt naar hun werkjes zie je ook vlaggen uit andere landen waar vaders en moeders zijn geboren. Dan zie je China en Duitsland."

Blogestafette

'Onze kinderen voelen zich hier erg prettig'

Waarom kiezen ouders voor een vrijeschool? Iedere maand laten we een ouder aan het woord in deze blogestafette. Als oud vrijeschoolkind voelde de Vrijeschool Almere als thuishomen, schrijft Vera in deze dertiende editie van de ouderblogestafette.

Even voorstellen! Wij zijn Robert (50, onderhoudsmonteur), Vera (36, GZ-psycholoog, praktijkhouder), Myrthe (10) en Linde (7). Graag dragen wij ons steentje bij aan de estafetteblog.

Blokkrijtjes, ronde vouwblaadjes in alle kleuren, zijden doeken, wat een herinneringen zitten daaraan vast voor mij, als 'oud vrijeschoolkind'. Dat realiseerde ik me toen we ruim 6 jaar geleden voor het eerst bij de Vrijeschool Almere naar binnen stapten. Het was een gevoel van thuishomen. Voor mij was het direct duidelijk; ik wilde graag dat onze dochter hier naar school gaat. Voor Robert was het nieuw, hij was niet eerder in aanraking gekomen met het vrijeschoolonderwijs. Maar zijn enthousiasme, toen hij in de gaten kreeg dat leerlingen zelf aan de slag zouden gaan met hamer, zaag en spijkers, was duidelijk te zien. We hebben niet meer verder gekeken naar andere scholen, de zaak was beklonken.

Inmiddels zitten onze beide dochters hier op school. Myrthe zit in klas vier bij juf Nina - 'een hele lieve juf' is Myrthe haar toevoeging -, Linde zit in de tweede klas bij juf Liselore, net zo'n lieve juf trouwens! Beiden startten op school in de kleuterklas van Juf Anneke en hebben er een tijd meegemaakt met veel warmte, veel plezier en ze zijn gezien voor wie ze zijn. Dat laatste is voor ons een essentieel onderdeel van de vrijeschool.

We hechten veel waarde aan de gebruiken, rituelen en jaarfeesten die horen bij deze onderwijsvorm. We kijken altijd met veel plezier uit naar alle jaarfeesten. Voor ons

zijn dit momenten die de tijd van het jaar markeren. Maar ook zang, toneel en het periodeonderwijs zijn erg belangrijk! We mochten getuige zijn van de bijzondere overgang van de kleuterklas naar de eerste klas. Waar de een met wat twijfel en wat tranen de oversteek maakte, vloog de ander over de balk naar een volgende fase.

Lastig vonden we het moment van 'de verhuizing'. We moesten het gebouw aan de Lierstraat gedag zeggen. De kinderen waren erg gehecht geraakt aan de fijne speelplekken in het groen en het zand (ze kwamen nooit schoon thuis uit school...), de roze gordijntjes en de hoekige lijnen in het gebouw. Gelukkig krijgt de locatie aan de Monteverdistraat steeds meer een antroposofische uitstraling, zorgt het samenwerken aan het schoolplein voor een gevoel van saamhorigheid en hebben de voordelen van 'kleinschaligheid' zich wel bewezen. Onze kinderen voelen zich hier erg prettig.

Bij ons thuis is op subtiële manier te zien dat we een vrijeschoolgezin zijn; wolvilten werkjes sieren de kast, transparanten en gevouwen sterren plakken op het raam. In de knutselkast vind je bijenwas en Filia-krijtjes. Maar ook Piramidet-hee, Jori-pindakaas vind je terug, regelmatig is meester Jiri te horen en kun je allerlei natuurlijke materialen in ons huis terugvinden.

We zijn blij dat onze kinderen de komende jaren hun schooltijd verder voort mogen zetten op deze school en zijn benieuwd naar alles wat nog komen gaat!

Alleen op de wereld: nog steeds een ontroerend boek

Suzanne Jansen is juf van klas 3a, maar ook coördinator van de schoolbibliotheek. Een rol die haar op het lijf is geschreven. In de Vrije Mare heeft ze een vaste rubriek met boekentips. Zit er iets voor uw kind tussen?

*Er is een plek onder de tafel
waar het stil is. Lekker stil.
Daar ga ik altijd zitten
als ik lezen wil.*

*Ik neem een heel mooi boek mee
(dat is dan zo gek!)
dan wordt mijn stille plekje
opeens een and're plek:*

*dan zit ik in de duinen,
dan hoor ik soms de zee.
En de tafel is een boot,
daar vaar ik mee.
Of soms is het een bos, waarin
ik roze elfjes zoek...
Het komt niet door de tafel,
het komt door het boek.*

*Het boek is een machinistje,
de tafel is de trein.
Ze brengen me naar elke plek
waar ik maar wil zijn.*

Alleen op de wereld

Hector Malot

In de klas zijn we op dit moment een echte klassieker aan het voorlezen: 'Alleen op de wereld' van Hector Malot. Toen we op zoek waren naar een nieuw voorleesverhaal en mijn duo-collega dit voorstelde, was ik meteen enthousiast. Wat een mooi, ontroerend boek met een rijk taalgebruik. Een cadeautje om voor te lezen, zowel voor de kinderen als voor mij!

Mijn kat doet niets dan slapen

Joanne Partis

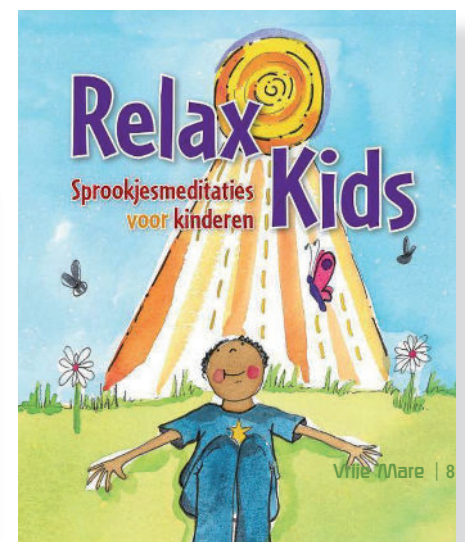
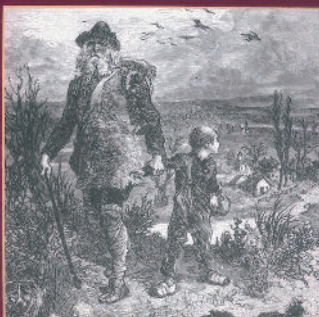
Eén van de prentenboeken die ik vroeger vaak heb voorgelezen aan mijn kinderen is: 'Mijn kat doet niets dan slapen' van Joanne Partis. Het is een simpel prentenboek met veel felgekleurde, grote prenten en weinig tekst. Maar voor iedere kattenliefhebber een feest om te lezen. Het meisje in het verhaal vergelijkt haar kat met die van haar vrienden en hoewel ze hem heel lief vindt, doet hij niets anders dan slapen. Tenminste dat is wat zij denkt want 's nachts zet hij buiten de boel op stelten en daarom ligt hij overdag alleen maar te slapen! Het is een prentenboek wat al op heel jonge leeftijd voorgelezen kan worden.

Relax

Marneta Viegas

Toen ik mijn eerste stage liep in een kleuterklas kreeg ik van mijn stagementor als afscheidscadeau het boek 'Relax kids' van Marneta Viegas. Dit is een boek met sprookjesmeditaties dat ik vaak heb gebruikt in mijn klas. Zowel voor kleuters als voor de eerste en tweede klas. Het boek neemt kinderen op een simpele en fantasievolle manier mee in een geleide meditatie met als thema een sprookje. Een heerlijk moment waarop de kinderen even kunnen wegzakken in hun eigen fantasie. Ook mijn eigen dochter heeft ervan genoten. En zelfs zo dat ik ook het tweede deel 'De toverdoos' heb aangeschaft. En twee jaar geleden ook het derde deel 'De wensster'. De wensster is echt bedoeld voor wat oudere kinderen en kan ook in hogere klassen gebruikt worden. Bij dit deel gaat het meer om het verbeteren van het zelfbeeld. Nog steeds zijn er lange periodes waarbij we het voorlezen thuis standaard afsluiten met 'een rustig word'-verhaaltje.

Hector Malot
**Alleen op de
wereld**

'Wensen en verlangens bij kinderen komen vaak vanuit begeerte'

Helga van Muijen werkte tot haar pensioen eind 2021 als IB'er op de Vrijeschool Almere. Nu heeft ze een eigen rubriek over opvoeding.

Als ouders of opvoeders ben je de hele dag door beslissingen aan het nemen. Net zoals je beslissingen moest nemen over wel of geen borstvoeding, wel of geen nachstvoeding meer, wanneer beginnen met fruithapjes, moet je ook wat betreft opvoeding continu beslissingen nemen voor je kind(eren) zolang ze minderjarig zijn. De wet noemt ons ouders en opvoeders 'gezagsdragers': wij zijn bekleed met ouderlijke macht. En macht gaat gepaard met 'autoriteit'. Dat zijn in onze tijd toch wat ongemakkelijke woorden.

In de pedagogische wetenschap wordt onder andere gekeken naar de ontwikkelingen van generaties en de begrippen die in die specifieke generatie aan de orde zijn. In mijn generatie was sprake van een 'bevelshuishouding', met andere woorden: je deed wat je ouders je vertelden en als je het als kind waagde om te vragen 'waarom?', dan was steevast het antwoord: 'omdat ik het zeg!'

Als reactie daarop is de zogenoemde 'anti-autoritaire' beweging ontstaan waarin kinderen de vrijheid werd gegund om zelf beslissingen te nemen. Tot de dag van vandaag denken vele mensen nog steeds dat het begrip 'vrije' van vrijeschool daarnaar verwijst. Vrije verwijst echter naar het feit dat de school zoveel mogelijk 'vrij' wil zijn van overheidsinmenging en/of regels.

De huidige generatie kenmerkt zich door een 'onderhandelingshuishouding'. Ouders en kinderen onderhandelen met elkaar over 'schermtijd', 'vrije tijd', 'wel/geen huiswerk maken voor de speeltijd', over de 'bedtijd', over 'zakgeld' en hoe dat te besteden.

De realiteit leert ons ook dat in veel groeps culturen, ook hier in Nederland, nog steeds sprake is van een 'bevelshuishouding'. Dat kan behoorlijk botsen met de toch meer algemeen geldende onderhandelingshuishouding. Voor de verdere uitwerking van deze rubriek ga ik daarvan uit.

In mijn werk als intern begeleider merkte ik regelmatig dat ouders zich onprettig voelden bij de invulling van hun ouderschap in termen van grenzen stellen en beslissingen nemen. De term 'opvoedingsverlegenheid' hoort ook bij onze tijd. Dan kan het helpen om je te realiseren dat kinderen moeten leren om verantwoordelijkheid te nemen voor hun keuzes en dat hun wensen en verlangens in de basisschoolleeftijd nog veel verwantschap vertonen met een 'begeertewil'. Kinderen moeten net zoals ze gaan leren om te lopen, hinkelen, hollen, fietsen en rolschaatsen vaardigheden ontwikkelen om tot oordelen te kunnen komen en de gevolgen van hun keuzes te kunnen overzien. Zeker in de basisschoolleeftijd zijn ouders bij uitstek de gidsen voor hun kinderen om ze hierin op te voeden.

De positie van ouder geeft je de mogelijkheid je kind veiligheid te bieden

door als volwassene aan te geven wat wel en wat niet mag en daarin consequent te handelen. Hoe jonger het kind, hoe meer veiligheid en ruimte deze spelregels bieden. En hoe ouder het kind wordt, hoe meer je de bakens kunt verzetten om ze meer ruimte te geven. Ook dat blijft maatwerk! Bereid je erop voor dat kinderen het heerlijk vinden om hun speelruimte te verkennen en hun begrenzing op te rekken. Dat hoort bij het opgroeien; het blijft een boeiend proces van uitproberen, aftasten, accepteren, sputteren en groeien. Wie kent niet de kreet: 'van andere ouders mag hij/zij het wel!'

Aan ons de opdracht als volwassenen in dit speelveld, onverstoort en niet (al te) emotioneel te reageren. Wij weten immers waar we het voor doen!

Twee vragen aan u

Deze keer geef ik twee vragen mee om over na te denken en op te reageren:

- Hoe sta je tegenover 'schermtijd' voor kinderen? Hoe lukt het jou om grenzen hierin te stellen?

- Vanaf welke leeftijd vind je dat kinderen zakgeld zouden moeten krijgen? En mogen ze daar dan zelf van bepalen wat ze ermee doen?

Graag ontvang ik reacties en ook opvoedingservaringen om (anoniem) te verwerken in deze rubriek. Fijn om van elkaars ervaringen te leren! Schrijf er even bij op welke leeftijd deze situatie speelde.

Helga van Muijen

vrijemare@vrijeschool-almere.nl

Redactie:
Michiel de Vries

Vormgeving:
Maaïke Isaacs

vrijemare@vrijeschool-almere.nl